

Bruselj, 13. maj 2025
(OR. en)

8710/25

Medinstitucionalna zadeva:
2023/0158 (CNS)

FISC 111
UD 104
ECOFIN 512
MI 290
COMER 76

IZID POSVETOVANJA

Pošiljatelj:	Generalni sekretariat Sveta
Datum:	13. maj 2025
Prejemnik:	delegacije
Zadeva:	Osnutek direktive o spremembi Direktive 2006/112/ES glede pravil o DDV, ki se nanašajo na davčne zavezance, ki omogočajo prodajo na daljavo uvoženega blaga, ter glede uporabe posebne ureditve za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga in posebne ureditve za prijavo in plačilo uvoznega DDV – splošni pristop

V prilogi vam pošiljamo besedilo splošnega pristopa glede navedenega osnutka direktive, o katerem se je Svet dogovoril na svoji 4094. seji 13. maja 2025.

Osnutek

DIREKTIVA SVETA

o spremembi Direktive 2006/112/ES glede pravil o DDV, ki se nanašajo na davčne zavezance, ki omogočajo prodajo na daljavo uvoženega blaga, ter glede uporabe posebne ureditve za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga in posebne ureditve za prijavo in plačilo uvoznega DDV

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta¹,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

¹ UL C , , str. .

² UL C , , str. .

- (1) Dokazano je bilo, da se z uporabo uvozne ureditve „vse na enem mestu“ (v nadaljnjem besedilu: ureditev UVEM) obveznosti v zvezi z DDV glede uvoza lažje in bolj dosledno izpolnjujejo, s čimer je zagotovljeno, da ni izkrivljanja konkurence v škodo dobav v EU zaradi manj učinkovitega pobiranja davkov na uvoz pošiljk majhne vrednosti iz tretjih držav potrošnikom v EU. Glede na eksponentno povečanje uvoza je treba še naprej spodbujati uporabo ureditve UVEM. Da bi dosegli ta cilj, bi morali biti zato trgovci, ki niso registrirani v ureditvi UVEM, vendar opravljajo dobave v okviru ureditve UVEM, praviloma dolžni plačati uvozni DDV in DDV na prodajo na daljavo uvoženega blaga v državah članicah končnega namembnega kraja blaga, za kar bi bila potrebna registracija v vsaki od teh držav članic.
- (2) Da bi zaščitili davčne prihodke držav članic, bi morali trgovci, ki nimajo sedeža v Uniji in ne uporabljajo ureditve UVEM, imenovati davčnega zastopnika, ki bi prevzel vse obveznosti v zvezi z DDV glede vseh upravičenih uvoznih pošiljk. Vendar se ta obveznost ne bi smela uporabljati, če ima trgovec sedež v državi s seznama v Izvedbenem sklepu Komisije (EU) 2021/942³, s katero je Unija ali država članica uvoza sklenila sporazum o medsebojni pomoči. Da bi se izboljšalo izvrševanje, je zato uporaba obveznosti uporabe davčnega zastopnika ustrezna in sorazmerna alternativa za dobavitelje ali domnevne dobavitelje, ki nimajo sedeža v Uniji in ne uporabljajo ureditve UVEM

³ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2021/942 z dne 10. junija 2021 o določitvi pravil za uporabo Direktive Sveta 2006/112/ES v zvezi z določitvijo seznama tretjih držav, s katerimi je Unija sklenila sporazum o medsebojni pomoči, katerega področje uporabe je podobno področju uporabe Direktive Sveta 2010/24/EU in Uredbe Sveta (EU) št. 904/2010.

- (3) Pogoje za imenovanje takega davčnega zastopnika za plačilo DDV bi bilo zato treba uskladiti z obveznostjo trgovcev, ki nimajo sedeža v EU, da imenujejo posrednika za uporabo ureditve UVEM, da se zagotovijo enaki konkurenčni pogoji za pobiranje DDV na upravičeno prodajo na daljavo uvoženega blaga. V skladu s tem bi morali imeti nekateri dobavitelji ali domnevni dobavitelji, ki nimajo sedeža v EU, davčnega zastopnika tako za uvoz kot za prodajo na daljavo uvoženega blaga v vsaki državi članici, v kateri se take dobave opravijo. Ker pa bo država članica uvoza in država prodaje na daljavo uvoženega blaga ista država članica, kadar se ureditev UVEM ne bo uporabljala, v tej državi članici morda ne bo treba imenovati dveh različnih davčnih zastopnikov.
- (4) Kadar se ureditev UVEM ne uporablja, uvozni DDV za upravičene pošiljke pobere neposredno država članica končnega namembnega kraja blaga, tj. država članica, v katero se blago uvozi. Nasprotno pa je, kadar se uporablja ureditev UVEM, uvoz oproščen uvoznega DDV, DDV na prodajo na daljavo uvoženega blaga pa pobere dobavitelj in ga plača državi članici identifikacije, ki DDV posreduje zadevnim državam članicam potrošnje. Pri določanju pogojev za imenovanje davčnega zastopnika, kadar se ureditev UVEM ne uporablja, bi bilo zato treba upoštevati te okoliščine. Pri določanju pogojev za imenovanje posrednika, kadar se ureditev UVEM uporablja, lahko države članice zahtevajo jamstva, ki so ustrezna in sorazmerna s tveganji, povezanimi s subjekti in transakcijami, ki se posredujejo.

- (5) Posredni carinski zastopniki imajo pomembno vlogo v postopkih, povezanih z uvozom pošilk. Čeprav njihova naloga zajema predvsem carinska pravila, imajo lahko dejavno vlogo pri zagotavljanju pobiranja DDV pri uvozu. Trenutno je to mogoče, kadar je posredni carinski zastopnik določen kot oseba, ki je dolžna plačati uvozni DDV. Vendar bi se lahko v skladu s pristopom za spodbujanje uporabe ureditve UVEM posredni carinski zastopnik štel za dolžnega plačati uvozni DDV, kadar deluje kot davčni zastopnik osebe, ki je dolžna plačati uvozni DDV. Ker je delovanje kot davčni zastopnik za posrednega carinskega zastopnika možnost, ne pa obveznost, je ustrezno, da se državam članicam omogoči, da posredne carinske zastopnike, ki ne delujejo kot davčni zastopniki, določijo kot solidarno odgovorne za uvozni DDV, da se zagotovi plačilo DDV pri uvozu. Poleg tega bi bilo treba državam članicam omogočiti, da določijo, da so druge osebe, na primer osebe, ki so dolžne plačati carinski dolg v primeru carinskih nepravilnosti, solidarno odgovorne za uvozni DDV.

- (6) V skladu s pristopom za spodbujanje uporabe ureditve UVEM je dobavitelj ali domnevni dobavitelj sistematično dolžen plačati DDV pri uvozu. Če zato dobavitelj, domnevni dobavitelj in, kadar je to ustrezno, davčni zastopnik, ki sta ga ta imenovala, ali oseba, ki je lahko solidarno odgovorna za DDV pri uvozu, ne izpolni obveznosti, blago ne bo sproščeno v prosti promet. Da bi se izognili negativnim posledicam neizpolnjevanja obveznosti s strani oseb, ki so dolžne plačati DDV pri uvozu, za pridobitelja, lahko države članice dovolijo, da pridobitelj, če se s tem strinja, plača uvozni DDV, ki ga dolguje dobavitelj ali domnevni dobavitelj, kadar ta ne izpolni obveznosti registracije in plačila ter kadar dobavitelj ali domnevni dobavitelj osebi, ki vloži carinsko deklaracijo, ob uvozu ni znan. Vendar bi morale imeti države članice možnost, da določijo ustrezne pogoje in postopke za uporabo te možnosti, da se prepreči, da bi plačilo uvoznega DDV s strani pridobitelja oslabilo učinkovitost ukrepa, namenjenega spodbujanju uporabe ureditve UVEM. To plačilo ne bi smelo posegati v možnost pridobitelja, da od dobavitelja ali domnevnega dobavitelja zahteva vračilo uvoznega DDV na podlagi ustreznega civilnega prava. Ker je ta možnost namenjena premagovanju težav, ki izhajajo iz prehoda z odgovornosti pridobitelja na odgovornost dobavitelja glede uvoznih pošilk, bi morala Komisija oceniti, ali je ohranitev navedenih pravil po dokončanju carinske reforme upravičena.
- (7) V posebni ureditvi iz poglavja 7 naslova XII je določeno, da je oseba, ki je dolžna plačati uvozni DDV v zvezi z upravičeno prodajo na daljavo uvoženega blaga, pridobitelj. To je v nasprotju s ciljem, da se odgovornost s pridobitelja prenese na dobavitelja ali domnevnega dobavitelja in da sta ta sistematično odgovorna za uvozni DDV, ki se nanaša na to blago. Tudi v primerih, ko pridobitelj plača DDV pri uvozu, je načeloma odgovoren dobavitelj ali domnevni dobavitelj. Zato se posebne ureditve ne bi smele več uporabljati in bi jih bilo treba črtati.

- (8) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih⁴ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v zvezi s to direktivo upravičeno.
- (9) Ker je cilj te direktive, in sicer pospeševanje koncepta enotne registracije za DDV v Uniji, mogoče doseči le na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (10) Direktivo 2006/112/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

⁴ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

Člen 1

Spremembe Direktive 2006/112/ES z učinkom od 1. julija 2028

Direktiva 2006/112/ES se spremeni:

- (1) člen 201 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 201

Pri uvozu je DDV dolžna plačati oseba ali osebe, ki jih država članica uvoza določi ali prizna kot osebe, ki so dolžne plačati davek.

Z odstopanjem od prvega odstavka je dobavitelj ali, kadar je to ustrezno, domnevni dobavitelj v skladu s členom 14a(1), ki prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženo blago, ki bi bilo upravičeno do posebne ureditve iz oddelka 4 poglavja 6 naslova XII, oseba, ki je dolžna plačati DDV pri uvozu.

Kadar dobavitelj ali domnevni dobavitelj iz drugega odstavka nima sedeža v Skupnosti, temveč v tretji državi, s katero niti Unija niti država članica uvoza nista sklenili sporazuma o medsebojni pomoči, katerega področje uporabe je podobno področju uporabe Direktive Sveta 2010/24/EU in Uredbe (EU) št. 904/2010, ta oseba imenuje davčnega zastopnika v državi članici uvoza kot osebo, ki je dolžna plačati DDV pri uvozu.

Kadar je uvoz blaga oproščen v skladu s členom 143(1)(ca), se tretji odstavek ne uporablja.“;

- (2) vstavi se naslednji člen:

„Člen 201a

Brez poseganja v drugi in tretji odstavek člena 201 in kadar osebe, ki so dolžne plačati DDV pri uvozu, ne izpolnijo svojih davčnih obveznosti na podlagi navedenih odstavkov, lahko države članice v skladu s pogoji in postopki, ki jih lahko določijo, pridobitelju dovolijo, da plača DDV pri uvozu, ki ga dolgujejo te osebe.“;

- (3) v členu 204(1) se drugi pododstavek spremeni:

„Poleg tega, kadar obdavčljivo transakcijo opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici, v kateri je dolgovan DDV, in z državo, v kateri ima ta davčni zavezanec sedež, ne obstaja pravni instrument o medsebojni pomoči, katerega področje uporabe bi bilo podobno področju uporabe, ki je predpisano v Direktivi 2010/24/EU in Uredbi (EU) št. 904/2010, lahko države članice sprejmejo ukrepe, da je lahko oseba, ki je dolžna plačati DDV, davčni zastopnik, ki ga imenuje davčni zavezanec, ki nima sedeža.“;

- (4) v členu 204(1) se za tretjim odstavkom vstavi naslednji pododstavek:

„Z odstopanjem od prvega in drugega pododstavka, kadar mora davčni zavezanec imenovati davčnega zastopnika v skladu s tretjim odstavkom člena 201, ta oseba imenuje davčnega zastopnika kot osebo, ki je dolžna plačati DDV na prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga, ki bi bilo upravičeno do posebne ureditve iz oddelka 4 poglavja 6 naslova XII.“;

- (5) v členu 205 se za prvim odstavkom vstavi naslednji odstavek:

„Poleg tega lahko v primeru iz drugega in tretjega odstavka člena 201 države članice določijo, da je namesto pridobitelja in osebe, ki je dolžna plačati DDV, za plačilo DDV pri uvozu solidarno odgovorna druga oseba.“;

- (6) vstavi se naslednji člen:

„Člen 205a

Komisija na podlagi informacij, ki jih predložijo države članice, najpozneje do [31. marca 2032] Svetu predloži ocenjevalno poročilo o delovanju določb iz drugega, tretjega in četrtega odstavka člena 201, člena 201a, četrtega pododstavka prvega odstavka člena 204 in drugega odstavka člena 205, vključno z njihovim vplivom na delovanje notranjega trga, ter oceni potrebo po ohranitvi člena 201a in drugega odstavka člena 205 ter po potrebi pripravi ustrezen zakonodajni predlog.“;

- (7) poglavje 7 naslova XII se črta.

Člen 2

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 1 te direktive, najpozneje do 30. junija 2028. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Te predpise uporabljajo od 1. julija 2028.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklicevanje nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Svet

predsednik/predsednica
